

forbrugte Beløb, og derved vil man have tilstrækkeligt til at udføre forskellige Anlæg, men om dette kan ske, tør man ikke sige. Paa den anden Side vil sikkert derved Anlægsbeløbet stige i høj Grad.

Jeg skal hertil knytte den Bemærkning, at der paa § 26 findes en Bevilling paa 2 Mill. Kr. til Privatbanerne. Ærede Medlemmer vil erindre, at man tidligere ikke har været oppe over 1 Mill. Kr. paa denne Konto, men samtidig havde man ganske vist omtrent 300,000 Kr. paa § 15 til Forrentning af Tilskuddet til Privatbanerne, Forrentning nemlig af de Beløb, som ikke var udbetalte. For at faa denne Gæld ud af Verden har man nu opført 2 Mill. Kr. paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar, og det er Meningen ogsaa paa Tillægsbevillingsloven at søge gennemført, at der ogsaa i Aar kunde anvendes 2 Mill. Kr. dertil. Jeg antager, dette vil betragtes som heldigt ogsaa af de ærede Medlemmer.

Jeg skal endnu kun anføre, at under § 23, Renten af Statsgælden, er der nu opført et Beløb af 24 Mill. Kr. Da Statsgælden, naar man medregner Hypotekbankens Grundfond — og det maa man i denne Sammenhæng gøre —, beløber sig ganske nær op til 600 Mill. Kr., vil man se, at Statsgælden forrentes med gennemsnitlig 4 pCt. Jeg tror ikke, dette kan betragtes som særlig byrdefuldt under de nuværende Forhold.

Dermed skal jeg slutte, og endnu skal jeg kun sige, at denne Affattelse af Finanslovsforslaget og den Usikkerhed, der hersker baade over Indtægts- og Udgiftside, naturligvis ikke vil være tilfredsstillende for den høje Rigsdag, men jeg kan ogsaa tilføje, at den er meget utilfredsstillende for Finansministeren, naar han skal fremlægge Finanslovsforslaget.

Formanden: Eksemplarer af Finanslovsforslaget vil blive omdelt.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det i Gaar anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge det høje Ting, *Forslag til midlertidig Lov om overordentlig Hjælp til arbejdsløse*, er udarbejdet efter Forhandling med Arbejdsløshedsnævnet. Allerede tidligt i Aar paabegyndtes paa Ministeriets Initiativ Forhandlingerne med en Anmodning til Arbejdsløshedsnævnet om at tage under Overvejelse, hvordan Forholdene bedst

kunde ordnes, saafremt overordentlig Arbejdsløshed indtraadte, og et Forslag blev da modtaget fra Nævnet. Imidlertid viste det sig, at den Arbejdsløshed, som man maatte befrygte vilde indtræde paa Grund af svigtende Tilførsler af Raastoffer til Industrien, blev imødegaaet ved andet Arbejde, der var at faa her i Landet; ikke mindst Arbejde i Skov og i Tørvemose har i de forløbne Foraars- og Sommermaaneder hjulpet mange, der ellers vilde savne Arbejde, til at faa dette. Men paa de følsomme Barometre, hvorpaa man kan aflæse Arbejdsmarkedets Stilling, Arbejdsløshedsinspektoratet og Arbejdsanvisningskontorerne, har man allerede i nogen Tid kunnet spore Tegn til Uro, og af de seneste Beretninger fremgaar det, at en Stigning i Arbejdsløsheden nu fremkommer Maaned for Maaned. Af disse to Institutioner er derfor Ministeriets Opmærksomhed blevet henledet paa Ønskeligheden af at bringe Forholdene i Orden, saa at Staten kunde være udrustet paa bedst mulig Maade til at imødegaa de økonomiske Følger af Arbejdsløshed. Maa jeg her bemærke, at Bilag Nr. 13 til Lovforslaget giver en af Arbejdsanvisningsdirektoratet udarbejdet Oversigt over, hvorledes Arbejdsforholdene har udviklet sig siden den 1. Marts i Aar, og dette Bilag vil ganske godt gøre Ønskeligheden af nu at være rede.

Lovforslaget tager kun Sigte paa at imødegaa de økonomiske Følger af Arbejdsløsheden, nemlig, hvis intet Arbejde kan skaffes, da at yde en efter Forholdene afpasset Hjælp, en efter Forholdene højst fornøden Hjælp, men det er klart, at forinden man gaar til at imødegaa økonomiske Følger af Arbejdsløshed, fremkaldt ved Arbejdsangel, bør naturligvis alle Bestræbelser rettes paa at finde Erstatningsarbejde for dem, der maa savne det sædvanlige Arbejde, og i saa Henseende er Opmærksomheden allerede længst henledet paa at finde Udveje til at skaffe Arbejde, hvor Arbejdere maatte blive arbejdsløse i deres sædvanlige Fag paa Grund af Forholdene. Men selv om det ved en Organisation af alle Arbejdsmuligheder skulde lykkes at finde rigelig Erstatning, finde Udveje til at skaffe Erstatning for tabt Arbejde, vil ogsaa det offentlige, som eventuelt maatte træde til, kunne staa overfor Umuligheden af at skaffe Arbejde, til Dels af andre, men ogsaa af samme Grunde som Industrien: Savn af de fornødne Materialier til Arbejder. Derfor er den Lov, der her bringes i Forslag, nødvendig, og jeg skal nu ganske